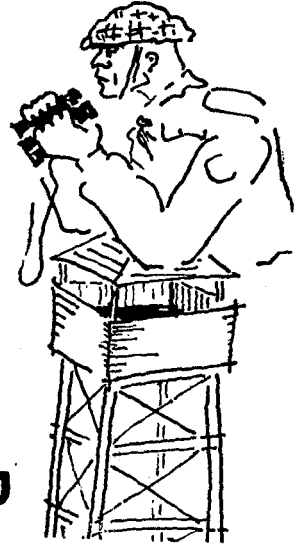

ממצפה סה"ד

(מנסות, הערות, שכלולים, תפקידים עליהפרק)

בכדי שאימון גייסות למלחמה יהא תמיד טכוון לתכליתו, ומשיגה, יש לקיים שני תנאים:

לראות את התמורות ואפיקי ההתפתחות, באורחי המלחמה ובאמצעה. להטוות בהתמדה דרכים ודפוסים לאימון אשר יחלמו את ממשות הקרב ויעלו תשובות לתביעותיו.

קליעה: „תרניל-מיון“ או „ספורט“?

במטרתו בטוח של 400 מ' אלא בתנאי מטנח הטובים ביותר. אולם בתנאים של שירות פעיל (כגון: טוחנה שאינו מדוד, רוח, ראיות לקויה, מטרה געה, העובדה שהקלעי עצמו משמש מטרה לאויב וההכרח לפתוח באם מהירה) לא נגזים אם נאמר שבמרחק של 300 מ' הסיכוי לפגוע קטן מהסיכוי להחטיא. ואף על פי כן נחשבת רמה זו לגבוהה למדי במספר צבאות. ישנם גם צבאות בהם חייל המגיע למקבץ של 30 ס"מ ב-100 מ' יוצא ידי חובתו ונחשב קלעי לא רע. אס"כי חייל כזה אין בטחון שיפגע במטרתו במרחק של 200 מ' בתנאי מטוח טובים; ואילו בתנאי שירות פעיל ספק אם יפגע אפילו בטנח של 50 מ'. מובן שרמה כזו אין לראות בה — אף תוך מאמץ של דמיון — את קיום הדרישה „כדור אחד, גופה אחת“.

כמה צבאות שבדקו את סיבותיה של הרמה הנ"מוכה בקליעה קבעו שהאשמה—בגישה לאימון בנושא זה; גישה שלפיה מעבירים את החיילים במטוחי מיון יבשים (אשר גם אותם מקיימים לעתים רחוקות מדי) ובחוסר הכנה ואימון מספיקים; לפיה תזורים בכל פעם על אותם תרגילים; לפי הזמן המוקצב לאימון בקליעה משך שירותו של החייל לא מספיק כדי להפכו לקלעי, אף בינוני. המסקנה היא: אל הקליעה יש להתחייס כאל ספורט מעניין ולא כאל תפקיד מיגע. אילה, למשל, היה משחק הכדורגל מקבל אותו טיפול שמקבל מקצוע הקליעה — אף פעם לא היה עומד על רמתו הנוכחית בעולם. אולם כיון שמשחק זה איננו תרגיל חובה בלבד, מנצלים חובבי הכדורגל — אורחים וחיילים — כל רגע מזמנם החפשי כדי לשחק ולהתאמן; כי ההנאה

„היחס המספרי בינינו לבין אויבינו מסביב מחייב אותנו למאמץ מתמיד לשם השגת עליונות איכותית מכרעת שתסייע לנו לנצח על-אף עליונותם המספרית המחולטת של אויבינו“.

משפט זה הפך לשגרה ששוב אינה מביאה למעשים של ממש. משום כך מעניגת ביותר העובדה שאותו משפט עצמו היה יסוד לויכוח בין קציני צבא גבוהים בצבא הבריטי שהדיו וחלק מהדעות שהובעו בו פורסמו בעתון צבאי אנגלי.

ברשימה זו בכונתנו להציע מסקנות שיש להגיע אליהן לאור המשפט הנ"ל בענין אימון הקליעה ורמת הקליעה של חיילים (במדים ושלא במדים) במדינתנו.

באותו ויכוח שבין הקצינים הבריטיים (שהחזר לעיל) אמר לויט"קולי טריג'יר: „כדור אחד, גופה אחת“.

הקצין הנ"ל השתמש בסיסמה זו כדי לחזק את טענתו שרק בתנאים כאלה ניתן להתגבר על ההתקפות ההמוניות של הסינים בקוריאה.

שם — וכן אצלנו — חזיה כל הגנה מוצלחת נגד כוח אדם בלתי מוגבל תלויה בהשגת תוצאה מכסימלית מכל כדור תחמושת שיורה. אם נסכים להנחה זו ונקח בחשבון את הטוח האפקטיבי של הרובה, יתברר לנו שעוד נשארו נושאים לשיפור הקליעה למטרה בצבאנו.

נניח שרוחבו הממוצע של גבר מגיע ל-45 ס"מ בערך. מכאן, שקלעי המגיע באש אטית למקבץ של 10 ס"מ בטנח של 100 מ' — אין ודאות שיפגע

• Royal United Service Institution Journal.

22 במר 1951

הזעיקרית של החופש הוא השינוי מעבודת חובת
היהם לקליעה ברוב הצבאות ושיטות התרגול וה-
אימון — על אף הכוונות הטובות שיש בהם, — אינם
אלא מרחיקים מהמטרה.

האימון הראשוני ברובה צריך להיות יסודי,
מטוח מיון ראשון — יש לקיים, אולם, אחר-י-
הם, יתכן וצריך לשנות את השיטה תכלית השינוי.
ללכת בדרך המפורטת להלן: לתעסיק את מחשבו-
תיהם של החיילים על תחרויות: כל מטוח —
תחרות קליעה, וזאת — בכל רמה: בין כיתות, מחל-
קות או בין הפלוגות. הכיתה הזוכה תצוין לשבח
בפקודות יום ותשאר הכיתה הטובה ביותר בקליעה
עד שאחרת תעבור אותה ברכזה יותר נקודות. החייל
אשר השיג מכסימום נקודות יזכה במספר ימי חופש
נוספים (או כל פרס אחר אשר ימשוך לכם של
החיילים). חטיבה אשר תתפרסם כחטיבת קלעים
טובה, תעורר קנאה מקצועית בחטיבה השניה, אשר
ברצותה להשיג את רמת הראשונה ואף לעבור אותה —
תגלה עניין ותתלהבות למקצוע. עד מהרה אפשר
יהיה לראות כיצד זוגות של חיילים מתאמנים בזמנם
החפשי, בקרן זווית של צריפי מגורים (במקבצים
יבשים על גבי ניר או בדיסקיות כיוון); בפינה
אחרת תשב קבוצה ותתנכח על הדרכים המיוחדות
של כל איש בלחיצה על ההדק, בכיוון ובאלפי פרטים
אחרים של הקליעה הטובה. אפשר לארגן תחרויות
חפשיות קטנות בזמן האימונים או לאחריהם, שה-
השתתפות בהן חפשית. ביזמת כמה קצינים אפשר
לארגן חוגים של קלעים שיתחרו ביניהם. במטוח
החובה יש לחדול מן הנוהג להעמיד את החיילים
בשורות חזיתיות (בהן הם ממתנינם לפעמים שעה
עד שמגיע תורם לירות); יש לחדול מהחלפת
המקצים בתרגול-סדר-חמוש; את מתן הפקודות רצוי
להפחית עד למינימום ואופן הדיבור האופיני לתר-
גול-סדר צריך להעלם.

במקומות שהמטוחים קרובים למחנה, יש להע-
מידם — בשעות שלאחר העבודה — לרשות החיילים
שיקלעו כאות נפשם (בפיקוחו של קצין מהיחידה).
הניתן לעיל היה רק מעט ממה שאפשר לבצע
בשטח הקליעה; השאר נשאר ליזמת המפקד. אולם,
אין ספק ששיטה זו תהפוך את המטוח למגרש ספורט
שהבילוי בו נעים. שיטה זו מקדמת את רמת הקליעה
יימצאו טרענים כי טיפול כזה לא יתכן אותם
קלעים רעים הנמצאים בכל יחידה — אשר אחדים
מהם ישארו לעולם קלעים רעים. אכן, אין בכך
פתרון לקלעים הרעים; אבל, אם כל המאמצים
להלחיהם אותם למקצוע זה יעלו בתהו — קרוב

לודאי שלא יצליחו באינו שיטה אחרת שהיא, מכל
מקום, חטיבה הזוכה באופן מתמיד בתחרויות, לא
יסבול שמה הטוב בשטח הקליעה מכמה קלעים
רעים בשורתיה (בתנאי שמספרם ישאר קטן). אך
גם את אלה אסור להזניח ויש לרכוז לתוד ולתת
להם טיפול אינדיבידואלי. בשום פנים אין לעכב
את הרוב המתקדם ולהפוך את הקליעה לעול על
כתפיהם כדי להשיג שיפור מה בקרב המיעוט.

בבקדה שיטה למיון שקבעה בקליעה דרישה מעין
זו: "תזכה במספר מסוים של נקודות ומילאת את
אשר דרשו ממך. תזכה בנקודה מעל לרמה של
קלעים מצטיינים ולא עזרת לאיש". נתגלה שבשיטה
זו היה מספר החיילים השואפים לזכות במספר נקו-
רות גדול מהמקובל, מועט ביותר. אולם, מאידך גיסא,
קליעה בהתחרות משמעותה: "אין טוב אלא הטוב
ביותר". איזה הבדל עצום בגישה! מסיבה זו מצ-
טיינות התחרויות באופן מתמיד בשיאים חדשים
והרמה של הקליעה בתחרות עולה ללא הפסק.

בדיוק אותה הבעיה של קליעה גרועה עמדה
בפני המלך האנגלי הנרי השמיני. הוא מצא פתרון
לבעיה ע"י קביעת הקשות כספורט בצבא (במקום
ספורט אחר). התוצאה היתה תחית הקליעה באנגליה.
לויט-קול' טריג'יר אומר: "המגמה היא שהחייל
ייעשה למומחה לכל, בלי לשים את הדגש על ביס-
יסודי איזשהו. כשהמדובר בתפקיד מיוחד, מקובל
להטילו על המומחה או השירותים הטכניים; אולם
בסופו של דבר כל עבודתם עולה בתוהו אם הרובאי
אינו שולט במלאכתו". ואמנם מה ערך במכונית
כשהנהג אינו שולט בהנהג? מה ערך ברכב-שריון
כשהצוות אינו יודע לקלוע למטרה? מה ערך ביכולת
הפיזית של החיילים להגיע אל יעד האויב כשאין
ביכולתם להשמיד את האויב בנשקם?

במסגרת ספורטיבית אפשר לצפות שרמת הקליעה
תעלה וכי הסיסמה, "כדור אחד, גופה אחת" תקבל
משמעות מציאותית. אכן, יש להתיחס אל הקליעה
כאל ספורט לכל דבר: יש לטעת עצים על גבול
שדה-המטוחים — כשם שנוטעים עצים מסביב למ-
גרש ספורט; יש להזמין אזרחים לתחרויות בקליעה
כדי שתהפוכנה לספורט עממי.

"כדור אחד, גופה אחת", בטוח של 400 מ' —
מחייב מקבץ של 10 ס"מ ב-100 מ' ומקבץ של 20
ס"מ בטוח של 200, ללא משען (כולל אש מהירה).
לרוב החיילים ישנו הכשרון הטבעי להגיע לרמה
מעין זו או קרוב מאוד אליה, אם הקליעה תהפוך
לספורט בעינם. המחבב את הקליעה על
הסירון — יוצר קלעים לצבא.